

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem, v právní věci

žalobkyně: **N. F.**

zastoupená obecným zmocněncem J. F.

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČ 00551023**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 25. 6. 2025, č.j. MPSV-2025/135653918,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně (dále v textu i jako „žalobce“) se včasnou žalobou domáhala soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Pardubicích ze dne 2. 6. 2025, č. j. 82109/25/CR, kterým byla podle ust. § 9 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně

souvisejících zákonů v platném znění (dále jen „zákon č. 329/2011 Sb.“) zamítnuta žádost žalobkyně o příspěvek na zvláštní pomůcku – „pomůcka pro přenos zvuku; jedná se o mikrofon nebo přijímač, případně o jejich kombinaci“. Žalobu odůvodnila následujícím způsobem.

2. Nejprve namítla, že byl porušen zákon č. 329/2011 Sb., když žalované rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahují nesprávný právní výklad § 9 odst. 9 citovaného zákona, přičemž formulace v něm použitá nezakazuje přiznání příspěvku v případech, kdy nebyla uhrazena celá cena, což podle tvrzení žalobkyně potvrzuje i rozsudek NSS č. j. 2 Ads 42/2014-31. Dále žalobkyně tvrdila, že žalovaný opomenul komplexně posoudit zdravotní stav dítěte, přestože žalobkyně trpí středně těžkou až těžkou oboustrannou percepční vadou sluchu, neprovedení zdravotního posouzení s odkazem na uvedenou neoprávněnost pomůcky považuje žalobkyně za závažné porušení § 3 správního řádu. Dále žalobkyně namítla porušení práva na rovný přístup a zdravotní péči, když žalobkyně byla systematicky znevýhodněna v přístupu ke zdravotní péči, vzdělávání a běžnému životu. Žalobkyně navrhla, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný odkázal na obsah žalovaného rozhodnutí, navrhl, aby soud žalobu zamítl.
4. Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“) dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
5. Mezi účastníky nejsou sporné a ze soudního a správního spisu vyplývají následující rozhodné skutečnosti.
6. Zástupce žalobkyně podal dne 19. 5. 2025 u správního orgánu I. stupně žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku – „pomůcka pro přenos zvuku“; jedná se o mikrofon nebo přijímač, případně o jejich kombinaci“ (dále jen „příspěvek na zvláštní pomůcku“) pro žalobkyni. Správní orgán I. stupně a následně žalovaný v odvolacím řízení dospěli ke stejnému závěru, že se jedná o kompenzační pomůcku, která je částečně hrazená zdravotní pojišťovnou a ze zákona nelze poskytnout příspěvek na zvláštní pomůcky, které jsou částečně nebo plně hrazeny zdravotní pojišťovnou, poskytnout, přičemž odkázal zejména na znění ustanovení § 9 odst. 9 zákona č. 329/2011 Sb. Ze správního spisu ještě vyplývá, že správní orgán I. stupně vyzval žalobce po doručení jeho žádosti o poskytnutí zvláštní pomůcky o doložení specifikace této pomůcky, žalobce doplnil o informaci k pořizované kompenzační pomůcce, kdy se jedná o naslouchátka Moment m M RIC RD 330 a doložil ambulantní zprávu z nemocnice Havlíčkův Brod ze dne 16. 5. 2025, přičemž z této ambulantní zprávy vyplývá, že pomůcka je částečně hrazená zdravotní pojišťovnou.
7. Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. má osoba se zdravotním pojištěním charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedený v příloze tohoto zákona nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku, seznam druhů a typů zvláštních pomůcek určených osobám se zdravotním postižením uvedeným v příloze tohoto zákona, na jejíž pořízení se poskytuje příspěvek, stanoví prováděcí právní předpis (§ 9 odst. 13 zákona č. 329/2011 Sb.).
8. Podle ust. § 9 odst. 9 zákona č. 329/2011 Sb. příspěvek na zvláštní pomůcku nelze poskytnout, jestliže zvláštní pomůcka je zdravotnickým prostředkem, který je částečně hrazen z veřejného zdravotního pojištění.

9. Stěžejní a spornou otázkou mezi účastníky řízení je, zda v případě, že je zvláštní pomůcka zdravotnickým prostředkem, který je částečně hrazen z veřejného zdravotního pojištění, tak zda lze příspěvek na zvláštní pomůcku poskytnout či nikoliv. Zároveň je třeba dodat, že mezi účastníky není sporu o tom, že výše uvedený typ zvláštní pomůcky, a to kompenzační pomůcky – naslouchátka Moment m M RIC RD 330 je zvláštní pomůckou, která jako zdravotnický prostředek je částečně hrazen z veřejného zdravotního pojištění, což bylo potvrzeno i ambulantní zprávou z Nemocnice Havlíčkův Brod, foniatrická ambulance, MUDr. Z. T. ze dne 16. 5. 2025, což žalobkyně ani v žalobě nezpochybnila. V daném případě proto postupovaly správní orgány v souladu s platnou právní úpravou, z níž zcela jednoznačně vyplývá, že v takovém případě příspěvek na zvláštní pomůcku nelze poskytnout, když v případě aplikace § 9 odst. 9 zákona č. 329/2011 Sb. se jedná o jasné znění zákona, které nepřipouští jiný výklad, v daném případě platí zásada „clara non sun interpretanda“ (jasné předpisy se nemají interpretovat – vykládat). Žalovaný tak neměl jinou možnost než odvolání žalobkyně v daném případě zamítnout a správní orgán rozhodoval v souladu s platnou právní úpravou, když žádost žalobkyně zamítl. Rozsudek NSS č. j. 2 Ads 42/2014-31, který žalobkyně v žalobě uvedla, soud v databázi rozsudku NSS nenalezl a nedospěl k závěru, že by existoval jiný názor, pokud ano, tak by byl ve zcela jasném rozporu s jasným zněním právního předpisu. V takovém případě bylo nadbytečné se zabývat i dalšími námitkami žalobkyně, protože jestliže z výše uvedeného ustanovení citovaného zákona vyplývá, že jí nárok na příspěvek na uvedenou zvláštní pomůcku nevznikl, tak další její námitky nejsou schopny samy o sobě zvrátit tento závěr a dospět k jinému právnímu názoru, který by musel být v rozporu s ustanovením § 9 odst. 9 citovaného zákona.
10. Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 30. října 2025

JUDr. Jan Dvořák v. r.
samosoudce